

“ఇంకెత్” దూరంలో ఉన్నాం?” తల్లి ప్రశ్నతో..
కారు కిటకిలోంచి బయటి పరిస
రాలు చూస్తున్న శిఖి.
“ద్వారి కొచ్చేశాం.. పదిహేను నిమి
పూలు అంతే! ఎందుకమ్మా.. అలసటగా
ఉండా!” అని అడిగింది.

ఏమీ లేదున్నట్టు తలాపి.. మళ్ళీ కళ్ళ మూసుకుండి
లలిత. ఇంకొడినేపట్టో తన ఈరొస్టుంది. కేశవు
చూడిచ్చు. ఎలా ఉన్నాడో కేవ?.. ఎంత ఇబ్బంది పదు
తున్నాడో! ఏది చెప్పడు. తనకు ఏదైనా అయితే మటుకు
ఆకాశం, నేలా ఒక్కటి చేస్తేదు.

తన కాలికి ముల్లుగుచ్చితే విలవిలాడి పోయేవాడు.
తనకేడైనా బాధ కలిగితే వాడి కళ్లలో నీళ్ళ తిగి ఆ బాధ
ప్రతిఫలించేది. ఎవరైనా అలా ఉంటారా అనలు?!

* * *

బడి రోజుల్లో ఉసారి శ్రీహరి వెనుకుంచి తన రెండు
జడలు లాగాడని తెలిసి.. ఎలా చితగ్గొట్టాడో అతణీ!
ఐదారుగురు కలిస్తేగానీ కేశవు పట్టుకోలేకపోయారు.

“తనారి మా అక్కనేమన్నా అన్నామంటే చేతులిరగ్గొ
డతా!” అంటున్న కేవ కళ్లలో కోపాన్ని మూడటి
సారిగా భయపడిన క్షణాలపి!

ఊర్లో ప్రోస్కార్ల ఉన్నా తను ఇంటికి కోసం పక్క
టాన్కు బట్టులో వెళ్లి రావాలని తెలిసి, కేవ టీసి తీసు
కుని కాలేజీకి దగ్గర్లో ఉన్న పూల్లులో చేరాడని తెలిసి.. ఆ
ప్రేమకు ఆశ్చర్యం, పొనేసినటికి భయం కలిగిన మాట
నిజం! తనకే కాటు, తన స్నేహాతులకూ కేశవ తమ్ముడే!
ఎవరికి కావాలన్నా తెల్పిపెట్టేవాడు.

వాళ్ళ మొహమాటపడినా..

“ఏం ఫర్మాలేడకా! మా అక్కుంతో మీరూ అంతే!”
అనేవాడు. తలెప్పుడైనా..

“ఎందుకురా అందరి పసులూ నెత్తినేసుకుం
టావు?!” అన్నా కూడా..

“నీ త్రుంపే కడక్కా! వాళ్ళకేడైనా కావాలంటే నువ్వు
వెంటవెళ్లింది కదా! ఎండలోపడి ఆ జిరంతా తిర
గడం, అలసిపోవడం ఎందుకు?” అనేవాడు.

తనకు సంబంధించిన ప్రతి విపయం
లోనూ ఎంతో కేరింగ్గా ఉండేవాడు.

కొన్నిసార్లు అమృతాస్తుల కంటే
కూడా కేశవునే ఎక్కువ శ్రద్ధ చూపిం
చేవాడని అనిపించేది.

తనకు తెల్కలువులు అంటే

ఇంతో ఇష్టం. ఊరిచెరువు

నిండా విషుకుని ఉండేవి.

తనకు వాటిని తెల్పివ్వడం

కోసుమే ఏడ్చ పయసులో

ఇంట్లో చెప్పుకుండా ఈత

నేర్చుకున్నాడో కేవ. ఊరి

నిండా వాడి స్నేహితులే!

అయినా చింతకాయలు,

మామిడికాయలు, రేగుపట్లు,

జామపట్లు... ఇలాంచివి తామి

ద్వరి మధ్య.. అన్నయ్య మాధవ తన

కన్నా మూడేళ్ళ పెద్ద అయినా

ఎందుకో తన చదువేమో.. తనేమో

అన్నట్టురిదేవాడు.

డిగ్గి చదువుతున్నప్పుడు తన నీనియం

కృష్ణమోహన్ లవ్లెటింగ్ రాసి వాళ్ళ

తమ్ముడు రాజు చేతికిచ్చి

పంపించాడు తనకు. ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళకు చెప్పడానికి
భుయపడి, స్నేహితులు అపట్టిస్తుంటే ఆ ఉత్కరం చించి
పారేద్దామని చూస్తే దొరకలేదు. అదెలా తెలుసుకున్నాడో
గానీ ఆ ఉత్కర చదివిన కేవప.. కృష్ణమోహన్ దగరికి
సరాసరి వైపోయి మాట్లాడాడట.

“ఆ ఉత్కర ట్రైంపాన్ కోసం రాశావా! ? లేక నిజాయ
తీగ్ ఇప్పపడుతున్నావా! ? మా అక్కపట్లు నీకు నిజంగా
ప్రేముందా! ? మా అక్కను పెళ్లి చేసుకోవాలంటే నీ డిగ్గి
పూర్తిచేసి మంచి ఉడ్డోగ్గం దొరిక అప్పుడు మాట్లాడు..
అదికూడా మా అక్కకు ఇప్పమైనేనే! కలోగా ఏదైనా
అలరి వేశవంటే నేను మంచిట్టి కాను. మా అక్కకోసం
ఏదైనా చేస్తాను” అంటూ బెదిరించాడట. ఆ తరువాత
తనను చూస్తే ఆమచడూరం పారిపోయేవాడు కృష్ణమో
హన్. అప్పుడు కేవ చదువుతున్నది ఇంటే!

పెళ్లు గడువున్నకోడ్డి అక్కుచెల్లేక మధ్యకూన్నా అన్నద
ముఖుల ముద్దుపేమ తగ్గుతుండంటారు. కానీ, కేవ
ప్రేమలో ఎమాత్రం మార్పులైదు. ఇంకా పెరిగింది
కూడా! డిగ్గి అపుతునో తన పెళ్లి అయింది. ఆ పెళ్లిలో
సందడంతా కేవదే! అమ్మకు ఇంట్లో అన్ని స్థిరపెట్టడం
నుంచి, సామాన్లు తేవడం, ఎక్కడికంటే అక్కడికి వెళ్డడం
లాంటి పసుల్లో నాస్తు ఎంతసహాయం చేశాడో! నెలకో
సారి తన అత్యవారంటికి చూట్లానికి వచ్చేవాడు కేవ.

“మీ అక్కపు పెళ్లి చేసుకుంటే నువ్వు బోన్గుగా
వచ్చావు. మరదలువైనా కాకంటివి”.. అంటూ
ఖాపురిదితో పరాచకాలాడేవాడు తన భర్త ఆనంద.
కేవ నష్టిసేవాడు.

అనంద నీటిపారుదల జాబలో ఇంజినీరుగా నాగార్పున
సాగర్, త్రైలెం, పోచంపాడులో పనిచేసేపుగు తనొ
కృతే ఇంట్లో ఉంటుండని అప్పుడుపుచూ కేవ వచ్చి
ఉండేవాడ. కొన్నిసార్లు క్యాల్పుకెళ్లివీ ప్పుస్తే కేవను
అనంద పిలిపించేవాడు. అంతలా అతనికికూడా
నప్పాడు. ముగ్గురూ కలిసి సినిమాలకు వేళ్లేవాళ్లు,

కాద్నిన ఆడేవాళ్లు, ఎట్టినా పిక్కిం
లకు వేళ్లేవాళ్లు. కేవ వచ్చే
తనకు ఎంతో సంతోషంగా,
రిలీఫ్గా ఉండేది. పంటచే
స్సుంటే కూరగాయలు కట్
చేసినస్తూ, చప్పాల్చిలు పత్తితే పెనం
మీద కాలుస్తూ, ఎప్పుడైనా
టైలర్ దగ్గరికి, మార్కెట్కో వేళ్లే తోడుగా పస్తు ఉండే
వాడు. ఇద్దరూ కలిసి బోలెడు పుస్తకాలు చదువుతూ ఆ
కథల గురించి, నపలల గురించి పరించుకునే వాళ్ల.

శిఖిం, శ్రీకాంత పుట్టిస్తుండు అమ్మ ఇంటికి వచ్చి
పంటచేసి తీసుకోచే టైలోనూ, రాత్రంతా అమ్మతో
బాటుగాను హస్సిటల్లో ఉండేవాడు. పిల్లలను ఎత్తుకో
పడం, స్వానం పోయుడం, బట్టలు తొడగడం ఎంతబాగా
అలవటు చేసుకున్నాడో!

అన్నయ్య బాగా చదువుకుని అమెరికా వేళ్డడం,
మధ్యలో ఓ పెద్దింటి అమ్మాయి సంబంధం నచి పెళ్లి
చేసుకోవడం, ఇద్దరూ పెల్లలూ అమెరికాలోనే పుట్టడం,
అక్కడే బాగా సెలిలపడం జరిగిపోయాయి. కేవ
మాత్రం డిగ్గి ద్రాకానే చదివి అమ్మాన్నాన్నలకోసం ఆ
ఊర్లోనే ఉంటూ వ్యవసాయం చేపట్టాడు. వ్యవసాయం
చేసుకొని తనకు పెళ్లి సంబంధాలు పెడ్దగా రాలేదు.

ఓ పెదింటి అమ్మాయిని కట్టుచేసీ తీసుకోండా
చేసుకోవాలనేది కేవ కోరిక. అలాగే తన విన్నికచేసిన
లక్షీ కోడలిగా ఆ ఇంటికి వచ్చింది. మంచి, మర్మాదా
ఉపు అమ్మాయి. ముఖ్యంగా కేవను అర్థం చేసుకుని
వాడి జీవితంలో అంతర్మాహినిలా కలిసిపోయింది.

చూస్తూ ఉండగానే పెళ్ల గడిచాయి. కేవ దంపతుల
చేతుల్లో సంపూర్ణాక్షరా కస్టమ్మాశారు అమ్మాన్నాన్న. మాధ
వన్నయ్య కూతురు పెళ్లిభర్యుల కోసమని ఊర్లో ఉన్నపూ
లంలో తన వాటా సగం అమ్మ భారతీలోనే చాలా
గ్రాండ్ిగా పెళ్లిచేశాడు. పంపకాల్లో రెండెకరాల పాలమే
కేవకు మిగిలింది. ఊర్లో ఉన్న ఇల్లు మాత్రం..

“నువ్వు అమ్మాన్నాన్నల్ని మాశాపుగా.. అందుకని
ఇంట్లో నాకేమీ వాటావద్దు!” అన్నాడు మాధవ ఉడా
రంగా. కేవ ఎమీ మాట్లాడలేదు.

అమ్మ వుట్టిల్లు

నెల్లుట్ల రమాదేవి

94406 22781

...కు



కథ